

РЕШЕНИЕ

№ 12680

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

при участието на секретаря БЕЛОСЛАВА В. ИСПИРИДОНОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЯ П. СТОЯНОВА Гражданско дело № 20211110128898 по описа за 2021 година

РЕШИ:

Р Е Ш Е Н И Е

№

18.07.2023 година

град София

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На седми февруари

две хиляди двадесет и трета година

в публично заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

Секретар Белослава Испиридонова

Прокурор

като разгледа докладваното от съдия Петя П. Стоянова

гражданско дело номер 28898 по описа за 2021 година на СРС, 155 състав,
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на В. Р. Б., с ЕГН *****, от гр., против ЗД „....“ АД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. Ищецът, чрез процесуалния си представител, твърди, че на 16.04.2008 г. в полза на ЗД „....“ АД бил издаден изпълнителен лист по гр.д. № 7856/2006 г. по описа на СРС, 57 състав, срещу ищцата за сумата от 3 942 лв., въз основа на запис на заповед от 21.09.2004 г., ведно със законната лихва, считано от 29.02.2008 г. до окончателното плащане на сумата, както и за сумата от 378,84 лв. – съдебно-деловодни разноски. Въз основа на изпълнителния лист било образувано изп.д. № 20165190402204 по описа на ЧСИ Мариян Петков, с рег. № 851, действащ в района на СГС. Излага твърдения, че от издаване на изпълнителния лист на 16.04.2008 г. до образуване на изпълнителното дело е изтекла погасителна давност, установена в чл. 531, ал. 1 от ТЗ, като през посочения период от време от страна на кредитора не е било извършвано валидно действие, което би могло да прекъсне давността. Излага подробни съображения, позовава се на съдебна практика. Моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено по отношение на ЗД „....“ АД, че В. Р. Б. не дължи на ЗД „....“ АД сумата от 3 942 лв., въз основа на запис на заповед от 21.09.2004 г., ведно със законната лихва, считано от 29.02.2008 г. до окончателното плащане на сумата, както и за сумата от 378,84 лв. – съдебно-деловодни разноски, поради погасяване на вземането по давност, претендира направените по делото разноски. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищцата, редовно призована, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба. Моли съда да уважи предявения иск, претендира направените по делото разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответното дружество ЗД „....“ АД, с който исковата претенция се оспорва като неоснователна. Позовава се на влязло в сила решение по гр.д. № 28901/2021 г. по описа на СРС, 157 състав, по идентичен иск. Моли съда да прекрати производството по делото, съответно да отхвърли иска като неоснователен, претендира направените по делото разноски, прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

В съдебно заседание ответникът, редовно призован, не изпраща представител. По делото е депозирано становище по съществуващия наспора.

С Определение № 6031 от 06.10.2021 г. производството по делото е прекратено в частта относно установяване недължимост на разноските по изпълнителното производство, поради оттегляне на иска.

Предявена е искова претенция с правно основание чл. 439 от ГПК. Направено е искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК, както и възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна

следното:

От представения от ищцата заверен препис от изпълнителен лист от 16.04.2008 г. по гр.д. № 7856/2008 г. по описа на СРС, 57 състав, се установява, че същият е издаден въз основа на несъдебно изпълнително основание по чл. 237, ал. 1, б. „е“ от ГПК /отм./, по силата на който В. Р. Б. е осъдена да заплати на ЗД „....“ АД сумата от 3 942 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 29.02.2008 г. до окончателното изплащане на вземането, дължими въз основа на запис на заповед от 21.09.2004 г. и сумата от 378,84 лв. – съдебно-деловодни разноски.

От представения заверен препис от изп.д. № 20165190402204 по описа на ЧСИ Мариян Петков, с рег. № 851, действащ в района на СГС, се установява, че същото е образувано въз основа на молба с вх. № 28371 от 27.06.2016 г., подадена от ЗД „....“ АД, като към молбата е бил приложен издадения в полза на дружеството изпълнителен лист от 16.04.2008 г. по гр.д. № 7856/2008 г. по описа на СРС, 57 състав. На гърба на изпълнителния лист са поставени печати за платени от длъжника на вискателя суми, както следва: на 17.01.2011 г. - сумата от 354,27 лв. и на 09.04.2011 г. – сумата от 62,06 лв. С разпореждане от 27.06.2016 г. ЧСИ е разпоредил да се изпрати призовка за доброволно изпълнение до длъжника, както и да се изискат справки за имуществото на длъжника. От извършеното отбелязване от ЧСИ върху препис от призовката за доброволно изпълнение се установява, че преписи от книгата са били връчени на длъжника на 06.10.2016 г. По повод на постъпили по изпълнителното дело справки, с разпореждания от 22.07.2016 г. ЧСИ е изискал акт за собственост на длъжника и е разпоредил да се уведоми длъжникът за извършено присъединяване на основание чл. 458 от ГПК. С молба от 14.05.2018 г. вискателят е посочил като способ за принудително изпълнение опис на движимото имущество на длъжника. На 25.05.2018 г. ЧСИ е изпратил заповрни съобщения да банки. С молби от 27.11.2019 г. и 05.03.2021 г. вискателят е направил искания за извършване на справки за адреса на длъжника.

От приложения заверен препис от влязло в сила решение № 3021 от 11.10.2021 г. по гр.д. № 28901/2021 г. по описа на СРС, 157 състав, се установява, че съдът е признал за установено по предявения иск от В. Р. Б. против ЗД „....“ АД, че ищцата не дължи на ответника чрез принудително изпълнение сумата от 3 942 лв. по запис на заповед, издаден на 21.09.2004 г. и сумата от 378,84 лв. – разноски по ч.гр.д. № 7858/2008 г. по описа на СРС, 70 състав. Същото решение е неотнормимо към предмета на спора, тъй като се отнася до друго дело между същите страни.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По предявения отрицателен установителен иск, в съответствие с указаната от съда доказателствена тежест, ответникът е този, който следва да докаже възникване на претендираното от него задължение по основание и размер. В конкретния случай ответникът следва да проведе пълно и главно доказване на основанието за възникване на задълженията на ищеца към ответника.

По делото е безспорно установено, че срещу В. Р. Б. е бил издаден изпълнителен лист на извънсъдебно изпълнително основание по реда на ГПК /отм./

В конкретния случай въпросът за давността има отношение, доколкото предявената искова претенция е по реда на чл. 439 от ГПК и на изследване подлежат факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

Подаването на молба за издаване на изпълнителен лист на извънсъдебно изпълнително основание представлява действие, което прекъсва давностния срок по смисъла на чл. 116, б. "в" от ЗЗД. С уважаването на молбата и издаване на изпълнителния лист на 16.04.2008 г. започва да тече нова давност, също тригодишна, тъй като производството по реда на чл. 237 от ГПК /отм./ приключва с решение, ползващо се със сила на присъдено нещо. Следва да се отбележи, че всяко от действията, предприети от кредитора за принудително изпълнение прекъсва давността по силата на чл. 116, б. "в" от ГПК. Съобразно с разпоредбата на чл. 115, ал. 1, б. "ж" от ЗЗД докато трае съдебният процес относно вземането, давност не тече.

Видно от представения препис от изп.д. № 20165190402204 по описа на ЧСИ Мариян Петков, с рег. № 851, действащ в района на СГС, ЗД „...“ АД е подало молбата до съдебния изпълнител на 27.06.2016 г., към който момент е изтекъл срок по-дълъг от осем години. За съда се налага извод, че вземането е било погасено по давност много преди вискателят да подаде молба до ЧСИ за образуване на изпълнително дело и за предприемане на действия за принудително изпълнение. Ето защо вземането на кредитора е било погасено по давност, а претенцията на ищцата, като основателна, следва да бъде уважена.

За пълнота на изследването е необходимо да се посочи, че от извършените отбедвания на гърба на изпълнителния лист, не се установява същите да са били извършени от съдебен изпълнител по по-рано образувано изпълнително дело. Дори и да се приеме, че длъжникът е извършил две поредни плащания – на 17.01.2011 г. и на 09.04.2011 г. на вискателя, то считано от последното плащане до момента на подаване на молбата до ЧСИ за образуване на изпълнително дело е изтекъл срок по-дълъг от пет години, поради което и в този случай вземането е погасено по давност.

Съобразно с разпоредбата на чл. 119 от ЗЗД с погасяване на главното вземане се погасяват и произтичащите от него допълнителни вземания, макар давността за тях да не е изтекла. Ето защо съдът намира за погасени по давност и претенциите за разноски.

По делото е направено искане от ищите за присъждане на направените по делото разноски. Същото като основателно, съобразно с разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ГПК, следва да бъде уважено, като в полза на ищеца бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 177,13 лв., от които: сумата от 172,83 лв. - платена държавна такса и сумата от 4,30 лв. – такса за превод. За разликата над сумата от 172,83 лв. до размера от 174 лв. е била надвнесена държавна такса, която може при поискване от ищцата да ѝ бъде върната. На ищеца се дължат разноски и за адвокат. От представения по делото договор за

правна защита и съдействие е видно, че адвокатът е предоставил на ищеца безплатна правна помощ по реда на чл. 36, ал. 2 във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА. Ето защо на процесуалния представител на ищцата следва да бъде присъдено възнаграждение в размер на 532,46 лв., представляващо минималното такова. Направеното от ответника възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК съдът намира за неоснователно, поради което същото следва да бъде оставено без уважение. За пълнота следва да се отбележи, че размерът на възнаграждението е определен въз основа на действащата наредба към момента на сключване на договора за правна помощ и съдействие.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ответника, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК съдът намира същото за неоснователно, поради което разноски в полза на ответника не следва да бъдат присъждани.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените иски претенции от В. Р. Б., с ЕГН *****, от гр., против ЗД „...“ АД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., че В. Р. Б. не дължи на ЗД „...“ АД 3 942 лв. /три хиляди деветстотин четиридесет и два лева/, въз основа на запис на заповед от 21.09.2004 г., ведно със законната лихва, считано от 29.02.2008 г. до окончателното плащане на сумата, както и за сумата от 378,84 лв. /триста седемдесет и осем лева и осемдесет и четири стотинки/ – съдебно-деловодни разноски, поради погасяване на вземането по давност.

ОСЪЖДА ЗД „...“ АД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., ДА ЗАПЛАТИ на В. Р. Б., с ЕГН *****, от гр., на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 177,13 лв. /сто седемдесет и седем лева и тринадесет стотинки/, представляваща направени по делото разноски.

ОСЪЖДА ЗД „...“ АД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., ДА ЗАПЛАТИ на адвокат И. Х. С., от САК, с личен № 19006511210, с адрес: гр., сумата от 532,46 лв. /петстотин тридесет и два лева и четиридесет и шест стотинки/, представляваща дължимо адвокатско възнаграждение по чл. 36, ал. 2 във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчване на препис на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____